

Tartalom

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Bizottság

2023/C 165/01	A Bizottság közleménye – A Bizottság közleménye a tengervédelmi stratégiáról szóló (2008/56/EK) keretirányelv 11. cikkéhez kapcsolódó 2020. évi aktualizált jelentésekre vonatkozó ajánlásokról	1
2023/C 165/02	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám M.11075 – EBERT HERA ESSER HOLDING / SERVICECO) ⁽¹⁾	8

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Bizottság

2023/C 165/03	Euroátváltási árfolyamok – 2023. május 8.	9
2023/C 165/04	Euroátváltási árfolyamok – 2023. május 9.	10

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2023/C 165/05	Hirdetmény a szénhidrogénkészletek feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek kiadására rendelkezésre álló területekről	11
2023/C 165/06	Közlemény a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére Ausztriában rendelkezésre álló területekről	13

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

EGYÉB JOGI AKTUSOK

Európai Bizottság

2023/C 165/07	A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek ágazatában egy oltalom alatt álló eredetmegjelöléshez vagy egy oltalom alatt álló földrajzi jelzéshez kapcsolódó termékleírás jóváhagyott standard módosításának a 664/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 6b. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett közzététele	14
---------------	--	----

Helyesbítések

2023/C 165/08	Helyesbítés a következőhöz: Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám M.11055 – EQUITIX / CUBE / RIVER RIDGE) Egyszerűsített eljárás alá vont ügy (HL C 133., 2023.4.17.)	19
---------------	--	----

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

A Bizottság közleménye a tengervédelmi stratégiáról szóló (2008/56/EK) keretirányelv 11. cikkéhez
kapcsolódó 2020. évi aktualizált jelentésekre vonatkozó ajánlásokról

(2023/C 165/01)

1. BEVEZETÉS

A tengervédelmi stratégiáról szóló (2008/56/EK) keretirányelv⁽¹⁾ átfogó jogszabály. Célja az európai tengeri környezet védelme, ugyanakkor a tengeri erőforrások és szolgáltatások fenntartható használatának lehetővé tétele. Előírja a tagállamok számára, hogy értékeljék a tengeri környezet minőségét; határozzák meg a jó környezeti állapotot; tűzzenek ki megfelelő környezetvédelmi célokat; dolgozzanak ki megfelelő ellenőrzési programokat; valamint hajtsanak végre intézkedéseket annak érdekében, hogy 2020-ig teljesítsék az irányelv valamennyi uniós tengervíz „jó környezeti állapotának” biztosítására vonatkozó alapvető célját. Amint arra az irányelv végrehajtásáról szóló jelentés⁽²⁾ rámutatott, ez a cél nem teljesült a megadott határidőig az uniós vizek összessége tekintetében az irányelvben szereplő valamennyi mutató⁽³⁾ esetében.

Az (EU) 2017/848 bizottsági határozat a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv szerinti mutatók mindegyikéhez kritériumokat és módszertani előírásokat állapít meg a tengervizek jó környezeti állapotának meghatározásához.

Az irányelv értelmében a tagállamoknak – tengereik állapotának felmérése, a jó környezeti állapot meghatározása és célok kitűzése érdekében – be kell jelenteniük az Európai Bizottságnak a tengervédelmi stratégiáik különböző lépéseit. A tagállamoknak továbbá nyomonkövetési programokat kell létrehozniuk és végrehajtaniuk, és intézkedéseket kell hozniuk a jó környezeti állapot elérése vagy fenntartása érdekében. Az irányelv 11. cikkének (1) bekezdése és 17. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamoknak 2020. július 15-ig értesíteniük kellett a Bizottságot aktualizált nyomonkövetési programjaikról. A tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv közös végrehajtási stratégiája⁽⁴⁾ keretében a tagállamok megállapodtak abban, hogy ezeket a nyomonkövetési programokat a WISE-Marine platformon keresztül, a vonatkozó strukturált információkat tartalmazó e-jelentések formájában továbbítják.

A tagállamok többsége azonban nem nyújtott be jelentést a határidőig. Annak ellenére, hogy a Bizottság emlékeztette a tagállamokat jelentéstételi kötelezettségeikre, 2022 januárjáig négy tagállam jelentése még mindig hiányzott. Ezek a késedelmesen benyújtott jelentések késedelmet okoztak a nyomonkövetési programok értékelésében, amelyet a Bizottság az irányelv 12. cikke értelmében köteles elvégezni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽²⁾ COM(2020) 259 final.

⁽³⁾ A 11 minőségi mutatót a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv I. melléklete határozza meg és az (EU) 2017/848 bizottsági határozat fejti ki részletesebben. Ezek többek között a következők: 1. mutató – biológiai sokféleség; 2. mutató – nem őshonos fajok; 3. mutató – gazdaságilag hasznosított halak és kagylók; 4. mutató – táplálékláncok; 5. mutató – eutrofizáció; 6. mutató – a tengerfenék épsége; 7. mutató – hidrográfiai változások; 8. mutató – szennyező anyagok; 9. mutató – a tengeri eredetű élelmiszerekben lévő szennyező anyagok; 10. mutató – hulladék; 11. mutató – energia, többek között a víz alatti zaj.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/environment/marine/eu-coast-and-marine-policy/implementation/index_en.htm

Ez a jelentés a 2022. januári határidőig a tengeri határral rendelkező 22 tagállam közül 18 tagállam (Belgium, Dánia, Németország, Észtország, Írország, Spanyolország, Franciaország, Horvátország, Olaszország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Hollandia, Lengyelország, Románia, Szlovénia, Finnország, Svédország) által benyújtott nyomkövetési programokon alapul. A 2022. január után jelentést benyújtó országok (Görögország, Portugália, Bulgária) és azon országok esetében, amelyek még nem küldték meg jelentésüket (Málta⁽⁵⁾), az elemzésre és a Bizottság általi értékelésre az összes nemzeti jelentés beérkezését követően kerül sor. A Bizottság a Szerződések őreként fenntartja magának a jogot arra, hogy a rendelkezésére álló jogi eszközökkel vizsgálja a meg nem felelési eseteket.

A Bizottság Közös Kutatóközpontja (JRC) által rendelkezésre bocsátott nemzeti jelentéseknek az e jelentéssel egyidejűleg közzétett technikai és tudományos elemzése⁽⁶⁾ alapján a Bizottság több uniós szintű ajánlást fogalmazott meg. Ezek az irányelv 11. cikkére és az I. mellékletében szereplő mutatókra, valamint az (EU) 2017/848 bizottsági határozatban⁽⁷⁾ meghatározott kritériumokra összpontosítanak.

A Bizottság az értékelés során az alábbiakban felsorolt négy fő elemet vette figyelembe.

1. Ténylegesen mit követnek nyomon, milyen gyakorisággal és hol.
2. Az összegyűjtött adatok elegendőek és hasznosak-e a tenger állapotának, a meghozott intézkedések hatásainak és a jó környezeti állapot elérésének megfelelő értékeléséhez.
3. A nyomkövetési programok regionális összhangja.
4. Szakpolitikai összhang más uniós jelentéstételi kötelezettségekkel – különösen a hulladék- és a víz-keretirányelvvel; a közös halászati politikával; az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelvvel; az élőhelyvédelmi irányelvvel és a madárvédelmi irányelvvel.

A Közös Kutatóközpont elemzése részletes információkkal szolgál arról, hogy az egyes tagállamok miről tettek jelentést, és rávilágít a nemzeti hiányosságokra. Ahol lehetséges, összehasonlítást végez a 2014. évi nyomkövetési programokkal, különös tekintettel a tagállamok 2014-es kötelezettségvállalásainak teljesítésére.

Az elemzés célja, hogy meghatározza az összes szükséges elemet, és iránymutatást nyújtson az egyes tagállamoknak ahhoz, hogy az irányelv 12. cikkével összhangban megtegyék a megfelelő nyomkövetési intézkedéseket. Ezzel javulni fog a megfelelés a nyomkövetési programok EU-szerte történő jelentése során.

Átfogó és következetes nyomkövetési adatokra van szükség az ember okozta terhelések tengeri környezetre gyakorolt hatásainak megértéséhez, valamint annak értékeléséhez, hogy a különböző intézkedések mennyire hatékonyak az ember okozta terhelések csökkentésében, hozzájárulva ezáltal az egészséges tengerekhez és partvidékekhez, valamint tágabb értelemben az európai zöld megállapodás végrehajtásához. E tekintetben a szennyezőanyag-mentesség figyelemmel kíséréséről és helyzetéről szóló, közelmúltban elfogadott jelentés⁽⁸⁾ – amellyel, hogy hangsúlyozza a tengeri környezetben tapasztalható lassú előrehaladást, különösen a tengerekbe kerülő tápanyagfelesleg és műanyag hulladék megelőzése tekintetében – egyértelműen megállapította, hogy az elegendő és megbízható adat hiánya akadályozza egyes kizűzött célok végrehajtásának nyomon követését.

2. ÉSZREVÉTELEK ÉS AJÁNLÁSOK

2.1. Általános észrevételek és ajánlások

Az értékelés rámutatott, hogy a tagállamoknak csak kis hányada jelentett be új nyomkövetési programot⁽⁹⁾. A nyomkövetési programok egyharmada tulajdonképpen változatlan maradt a 2014. évi jelentéstételi ciklushoz képest. Az esetek többségében a tagállamok főként a 2014. évi nyomkövetési programjuk módosítását vagy aktualizálását jelentették be. A minta minden egyes mutató esetében megegyezett.

⁽⁵⁾ Málta 2023. február 22-ig nem nyújtott be jelentést.

⁽⁶⁾ Tornero V., Palma M., Boschetti S.T., Cardoso A.C., Druon J.-N., Kotta M., Louropoulou E., Magliozzi C., Palialexis A., Piroddi C., Ruiz-Orejón L.F., Vasilakopoulos P., Vighi M., Hanke G.: Review and analysis of EU Member States' 2020 reports: Monitoring programmes (MSFD Article 11) (Az uniós tagállamok 2020. évi jelentéseinek áttekintése és elemzése: Nyomkövetési programok [A tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 11. cikke]) EUR 31181 EN, Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2022, ISBN 978-92-76-55778-4, doi:10.2760/8457, JRC129363.

⁽⁷⁾ A Bizottság (EU) 2017/848 határozata (2017. május 17.) a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumok és módszertani előírások, a nyomon követésre és az értékelésre vonatkozó előírások és szabványosított módszerek megállapításáról, valamint a 2010/477/EU határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 125., 2017.5.18., 43. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A szennyezőanyag-mentesség figyelemmel kíséréséről és helyzetéről szóló első jelentés – Pályamodellek a tisztább európai levegő, víz és talaj felé, COM(2022) 674 final.

⁽⁹⁾ Lásd a Közös Kutatóközpont elemzésének 174. oldalát.

A fentiek alapján a Bizottság az alábbiakban felsorolt általános észrevételeket és ajánlásokat fogalmazta meg.

- Néhány tagállam egyes mutatókra vonatkozóan nem jelentett be nyomonkövetési programot ⁽¹⁰⁾. A Bizottság felkéri az érintett tagállamokat, hogy haladéktalanul aktualizálják és jelentsék be a hiányzó adatokat.
- A különböző elemekre és paraméterekre vonatkozóan bejelentett adatok nem következetesek a tagállamokban, ami nagyon megnehezíti a nyomonkövetési módszerek és programok összehasonlítását vagy értékelését. Ezenfelül egyes tagállamok több olyan jellemzőt, elemet vagy paramétert is bejelentettek, amelyek nem kapcsolódnak szorosan a bejelentett mutatóhoz. A Bizottság hangsúlyozza, hogy az elemzési folyamat szempontjából alapvető fontosságú a mutatónkénti következetes jelentéstétel a tagállamokban ⁽¹¹⁾.
- A bejelentendő kritériumokkal ⁽¹²⁾ nem foglalkoztak következetesen; az összes tagállam 42 kritériumból (elsődleges és másodlagos kritériumok) mindössze nyolcat (melyek mindegyike elsődleges kritérium) ⁽¹³⁾ jelentett be. Általánosabban fogalmazva úgy tűnik, hogy az elsődleges kritériumok lefedettsége magasabb, mint a másodlagos kritériumok esetében ⁽¹⁴⁾. Ez azonban a nyomon követett mutatótól függ. A Bizottság emlékezteti a tagállamokat arra, hogy a nyomonkövetési programoknak elvileg minden kritériumra ki kell terjedniük.
- Egyes tagállamok (pl. Dánia, Spanyolország, Svédország) egyesített módon tettek jelentést (al)régiókról (pl. az Atlanti-óceán északkeleti része, Baltikum), ezzel akadályozva a regionális elemzést. A Bizottság szorgalmazza, hogy a tagállamok a jövőbeli jelentéstételi fordulók során kerüljék ezt a megközelítést.
- A nyomonkövetési adatokhoz kapcsolódó linkek rendelkezésre állnak, de azok száma és hozzáférhetősége tagállamonként jelentősen eltér. Az eredeti adatokhoz (és metaadatokhoz) például egyes tagállamok nehezen vagy egyáltalán nem férhetek hozzá, mivel a „Data Access” (adatokhoz való hozzáférés) menüpont alatt megadott linkek nem konkrét adatkészlethez kapcsolódnak, illetve az adatok megtalálása, az adatokhoz való hozzáférés és az adatok újrafelhasználása további lépéseket tesz szükségessé. Ezek a linkek az átláthatóság, a hozzáférhetőség és a közös erőfeszítések lehetővé tétele érdekében szükségesek. A Bizottság felkéri a tagállamokat arra, hogy ellenőrizzék a nyomonkövetési adatokhoz való hozzáféréshez biztosított linkek hozzáférhetőségét és azok minőségét. A tapasztalatok azt mutatják, hogy az olyan folyamatok, mint az EU-szerte harmonizált, összehasonlítható adatkészletek összeállítására szolgáló EDMONET, támogathatják az adatalapú, széles körű áttekintést; ezért tanácsos lehet az ilyen folyamatok kidolgozásának alaposabb mérlegelése.
- A tagállamok által egyes mutatókra vonatkozóan bejelentett információk jelentős eltérése és típusa azt jelzi, hogy az illetékes nemzeti hatóságok munkatársainak jól kell ismerniük a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv közös végrehajtási stratégiájának jelentéstételi iránymutatásait és ajánlott formátumainak használatát ⁽¹⁵⁾. A Bizottság a technikai segítségnyújtásra és információcserére (TAIEX) szolgáló eszköze – például partneri felülvizsgálati projektek – keretében már ismertette a tagállami közigazgatási szervekkel a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv szerinti jelentéstételre vonatkozó kapacitásépítési lehetőségeket. A Bizottság felkéri a tagállamokat arra, hogy a jövőben mérlegeljék ezt az alternatívát.

⁽¹⁰⁾ Németország esetében hiányzik a 9. mutatóra vonatkozó jelentéstétel; Románia esetében hiányzik az 1. mutatóra vonatkozó jelentéstétel a madarak tekintetében; Németország és Románia esetében hiányzik a 4. mutatóra vonatkozó jelentéstétel. Bár Belgium, Írország, Franciaország, Ciprus és Lettország benyújtott jelentést a 4. mutatóra vonatkozóan, a mutatóhoz tartozó kritériumok egyikére vonatkozóan sem nyújtottak be jelentést, hanem más mutatókhoz (főként az 1. mutatóhoz) tartozó jelentéseket tettek. Ennek elsősorban az az oka, hogy a 4. mutató esetében nincs nyomon követés. E mutató esetében a tagállamok más mutatók nyomonkövetési programjaiból származó adatokra hagyatkoznak.

⁽¹¹⁾ A tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvre vonatkozó jelentéstételnek figyelembe kell vennie a nyomon követett jellemzőkre (pl. ökoszisztéma-összetevők, terhelések, tevékenységek), elemekre (pl. konkrét fajok, élőhelyek, szennyező anyagok, hulladékkategóriák) és paraméterekre vonatkozó jelentéstételt, a nyomon követésre vonatkozó jelentéstételről szóló iránymutatásban (a tengervédelmi stratégiáról szóló irányelvhez tartozó 17. iránymutatásban) foglaltak szerint.

⁽¹²⁾ Az (EU) 2017/848 bizottsági határozat szerinti kritériumok.

⁽¹³⁾ 1. mutató, 2. kritérium (kiválasztott fajok populációinak abundanciája); 3. mutató, 1. kritérium (halászati mortalitás), 3. mutató, 2. kritérium (szaporodóképes állomány biomasszája), 5. mutató, 1. kritérium (tápanyagok koncentrációja), 8. mutató, 1. kritérium (szennyező anyagok koncentrációja), 9. mutató, 1. kritérium (a tengeri eredetű élelmiszerek ehető szövegeiben lévő szennyező anyagok szintje), 10. mutató, 1. kritérium (a makrohulladék mennyisége és összetétele) és 11. mutató, 1. kritérium (emberi eredetű impulzusos zaj a vízben).

⁽¹⁴⁾ Az (EU) 2017/848 bizottsági határozat 3. cikkének (2) bekezdése szerint másodlagos kritériumokat kell alkalmazni az elsődleges kritériumok kiegészítésére, vagy ha fennáll a veszélye annak, hogy a tengeri környezet nem éri el vagy nem tartja fenn a jó környezeti állapotot az adott kritérium tekintetében.

⁽¹⁵⁾ <https://circabc.europa.eu/ui/group/326ae5ac-0419-4167-83ca-e3c210534a69/library/bc5bb466-2855-4308-be2e-4a585ee8ba69/details>

2.2. Kapcsolatok az irányelv 8. cikkével (Helyzetértékelések), 9. cikkével (A jó környezeti állapot meghatározása), 10. cikkével (Környezetvédelmi célok) és 13. cikkével (Intézkedések)

Az elemzés rámutatott, hogy a tagállamok által benyújtott nyomonkövetési programok többségének célja a tengeren és a forrásnál jelentkező terhelések kezelése volt⁽¹⁶⁾. Ezért kevésbé voltak alkalmasak **az adott terhelések hatásainak mérésére**. Az elemzés ezenfelül a tagállamok nyomonkövetési programjainak hiányosságaira is rámutatott. Úgy tűnik, hogy a hiányosságok többsége a különböző kritériumok vagy jellemzők értékelésére szolgáló, uniós vagy regionális szinten elfogadott megközelítések vagy módszertani előírások hiányához kapcsolódik.

Ami a **jó környezeti állapotra** vonatkozó kritériumok⁽¹⁷⁾ lefedettségét illeti, az elemzés rámutat, hogy a nyomonkövetési programok gyakran hiányosak, és az egyes mutatók tekintetében jelentős eltérések mutatkoznak a tagállamok között. Ugyanakkor a nyomonkövetési programok átfogóbbak, ha a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv kritériumai egybeesnek más uniós jogszabályok szerinti követelményekkel. Ez érvényes a közös halászati politika keretében folytatott kereskedelmi halászatra (3. mutató) vagy a (2000/60/EK) víz-keretirányelv értelmében vett eutrofizációra (5. mutató). Ez megerősíti, hogy a jó környezeti állapotnak nincs kellően konkrét és összehangolt meghatározása, amit már a 8–10. cikkre vonatkozó tagállami jelentések Bizottság általi értékelése⁽¹⁸⁾ is hangsúlyozott. Valójában a tagállamok kevesebb mint 50 %-a határozott meg mennyiségi küszöbértékeket a jó környezeti állapotra vonatkozóan, és a tagállamok kevesebb mint 25 %-a hozott létre megfelelő eszközöket a jó környezeti állapot meghatározásához a biológiai sokféleségre, a nem őshonos fajokra, a szennyező anyagokra és a tengeri hulladéokra vonatkozó mutatók tekintetében.

Minden mutató tekintetében számos tagállam jelezte, hogy a nyomon követés még nem felel meg a saját **környezetvédelmi céljainak**. A tagállami célok Bizottság általi legutóbbi értékelése⁽¹⁹⁾ már rámutatott arra, hogy a közös célok kitűzése terén még mindig számos hiányosság van, mivel azokat meglehetősen általánosan határozták meg. Például a tagállamoknak mindössze 30 %-a tűzött ki mérhető célokat az eutrofizációra vonatkozóan, és kevesebb mint 20 %-uk az összes többi mutatóra vonatkozóan. Ez azt jelenti, hogy nem minden mutató kapcsolható össze konkrét nyomonkövetési tevékenységekkel. Ezért a nyomonkövetési programok nem tudnak kitérni minden célra.

Ezen túlmenően a **nyomonkövetési programok** a Bizottság 2017. évi⁽²⁰⁾ és 2018. évi⁽²¹⁾ ajánlása ellenére **sem szolgáltatnak elegendő adatot az intézkedéseknek betudható előrehaladás értékeléséhez**. Számos tagállam kijelentette, hogy a nyomon követés még nem megfelelő ahhoz, hogy kiterjedjen az intézkedések előrehaladására és felmérje azok eredményességét. Az eredményesség nyomon követéséhez az intézkedéseknek kifejezetten a vizsgált mutatóra kell vonatkozniuk, és nem lehetnek általánosak, illetve nem kapcsolódhatnak általánosságban az emberi tevékenység hatásaihoz, ahogyan az jelenleg gyakori.

Következésképpen a bejelentett információk alapján nehéz pontosan értékelni a **tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv szerinti egyéb jelentéstételi kötelezettségekkel** (nevezetesen a 8., 9., 10. és 13. cikkkel) **fennálló kapcsolatokat**. Úgy tűnik, még mindig vannak hiányosságok a következők megértése tekintetében: i. mely elemeket/paramétereket kell nyomon követni a jó környezeti állapot értékeléséhez, ii. a célok kitűzésének koncepcionális megközelítései, és iii. mit kell jelenteni az intézkedésekkel kapcsolatos nyomon követéshez.

A Bizottság ezért hangsúlyozni szeretné, hogy csak akkor végezhető következetes és koherens nyomon követés, ha a célok kellően konkrétak és egyértelműen kapcsolódnak a jó környezeti állapot valamely konkrét kritériumához. A nyomon követés csak ekkor fogja támogatni a 10. cikk végrehajtását és mérni a célok érdekében tett előrehaladást.

2.3. Térbeli/időbeli hatály és a nyomon követés gyakorisága

A nyomonkövetési erőfeszítések elsősorban a parti tengervizekre összpontosítanak, ami arra utal, hogy javítani kell a nyomon követést más alulreprezentált területeken, nevezetesen a tagállamok felségvizein kívül, amelyekre szintén kiterjed a jogszabályok hatálya. A Bizottság elismeri a tengeri nyomon követéssel járó kihívásokat és költségeket. Ezért jár célzott támogatás uniós alapokból – például az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapból (ETHAA) és elődjéből, az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból (ETHA) – finanszírozott projektek, regionális finanszírozás (INTERREG) és a

⁽¹⁶⁾ Lásd a Közös Kutatóközpont elemzésének 95–118. és 175–177. oldalát.

⁽¹⁷⁾ Az (EU) 2017/848 bizottsági határozatban előírt kritériumok.

⁽¹⁸⁾ Az értékelés a tengeri környezet értékelésére (8. cikk), a jó környezeti állapot meghatározására (9. cikk) és a környezetvédelmi célokra (10. cikk) terjedt ki: C(2022) 1392 „A Bizottság közleménye a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv (2008/56/EK irányelv) 8., 9. és 10. cikke szerinti jelentések 2018. évi aktualizálásával kapcsolatos tagállamonkénti és régiókénti ajánlásokról.”

⁽¹⁹⁾ Lásd a 18. lábjegyzetet.

⁽²⁰⁾ COM(2017) 3 final.

⁽²¹⁾ COM(2018) 562 final.

Horizont 2020 keretében. A Bizottság a közelmúltban a környezetvédelemnek a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret és a NextGenerationEU keretében történő támogatását célzó finanszírozási lehetőségekről szóló dokumentumot ⁽²²⁾ tett közzé. A Horizont Európa keretprogram „Óceánjaink és vizeink minőségének helyreállítása 2030-ig” elnevezésű küldetése környezetvédelmi nyomonkövetési rendszert fog bevezetni. Ez a rendszer, amely magában foglalja a European Digital Twin Ocean platformot, a küldetés keretébe tartozó projekteket és egyéb intézkedéseket, fokozottabban segítheti a tagállamokat tengerek nyomon követéséhez rendelt kapacitásuk javításában.

Röviden: a nyomon követés kockázatalapú megközelítése, az erőfeszítések jobb koordináció révén történő összefogása, valamint a fent említett uniós alapok és lehetőségek megfelelőbb kihasználása bővítheti a tagállamok nyomonkövetési programjainak területi hatályát.

Ami a **nyomon követés gyakoriságát** illeti, a rendelkezésre bocsátott információk ⁽²³⁾ túlságosan általánosak ahhoz, hogy bármilyen mintát feltárjanak (például azáltal, hogy a nyomonkövetési program egészére hivatkoznak), különös tekintettel a nyomonkövetési programok nagy számára, valamint a sok elemre és paraméterre. Ezek az információk azonban elengedhetetlenek a regionális szintű koordinációhoz. Ráadásul több elemnél sokféle nyomonkövetési gyakoriság jellemző, ami arra utal, hogy a tagállamok más jogi kötelezettségek – például a víz-keretirányelv vagy a regionális tengeri egyezmények – értelmében már előírt nyomonkövetési programokról jelentést tettek. Az értékelés arra is rámutat, hogy a gyakoriságot nem hangolták össze megfelelően a tagállamokon belül, illetve a régiók között. A Bizottság ezért sürgeti a tagállamokat, hogy harmonizálják és tegyék egyértelművé jelentéseiket, például a nyomonkövetési gyakoriságok időszávjának megadásával, valamint olyan részletek beillesztésével, mint például egy-egy adott mutatóhoz tartozó kritériummal fennálló kapcsolatok, térbeli hatály stb.

Ezen túlmenően a **nyomonkövetési programok térbeli kijelölése** nem egyértelmű, és hiányoznak a mintavételi állomások részletei. A térbeli lefedettségnek (százalékos arány vagy réteg formájában) jeleznie kell a nyomonkövetési program által lefedett terület kiterjedését, akár egy adott joghatóság területén belül, akár a fajok térbeli eloszlásának területén belül. A rendkívül mobil fajok esetében például ennek a mezőnek meg kell felelnie a fajok térbeli eloszlásával összevetett nyomon követett területnek, vagy a szükségtelen terhek elkerülése érdekében ezt a mezőt ki kell hagyni.

Végezetül fontos kiemelni, hogy az **időbeli és térbeli következetlenségek** a leggyakoribb hiányosságok közé tartoznak; a bejelentett adatok nem közölnek elegendő részletet annak megértéséhez, hogy hol és milyen gyakorisággal kerül sor nyomon követésre.

2.4. Regionális koordináció

Bár számos, regionális szinten elfogadott nyomonkövetési módszer létezik ⁽²⁴⁾, és azokat néhány tagállam alkalmazza, a tagállamok számos esetben jelezték, hogy nemzeti vagy „egyéb” nyomonkövetési módszereket alkalmaznak ⁽²⁵⁾. Ez azt jelenti, hogy egyazon régió belül továbbra is jelentős különbségek vannak a nyomon követett elemek száma és a tagállamok által nyomon követett paraméterek tekintetében. Konkrétan a nyomon követéssel kapcsolatos regionális együttműködéshez még mindig jelentős regionális harmonizációra van szükség, például az olyan jellemzők esetében, mint a táplálékláncok (4. mutató) és a hidrográfiai változások (7. mutató).

A Bizottság aktívan részt vesz a regionális tengeri egyezmények munkájában; az EU-t (a Barcelonai Egyezmény, az OSPAR-egyezmény és a HELCOM-egyezmény esetében) szerződő félként vagy (a Bukaresti Egyezmény esetében) megfigyelőként képviseli. Emellett célzott uniós alapokon keresztül is támogat projekteket és tevékenységeket a tagállami nyomonkövetési programok regionális koordinációjának fokozása érdekében. Így volt ez az ETHA esetében, és továbbra is így lesz jogutódja, az ETHAA ⁽²⁶⁾ esetében.

⁽²²⁾ Find your EU funding programme for the environment [Találja meg környezetvédelmi célú uniós finanszírozási programját] – Az Európai Unió Kiadóhivatala (europa.eu).

⁽²³⁾ Lásd a Közös Kutatóközpont elemzésének 179. oldalát.

⁽²⁴⁾ Leginkább két regionális tengeri egyezmény, az Atlanti-óceán északi részére vonatkozó egyezmény (OSPAR-egyezmény) és a Balti-tengerre vonatkozó egyezmény (HELCOM-egyezmény) alapján.

⁽²⁵⁾ Lásd a Közös Kutatóközpont elemzésének 119–149. és 181. oldalát.

⁽²⁶⁾ ETHAA pályázati felhívás – Az uniós tengermedencék fenntartható kék gazdaságát támogató kiemelt regionális projektek (europa.eu).

2.5. Összhang egyéb szakpolitikákkal

A nyomonkövetési programoknak tájékoztatást kellett volna nyújtaniuk arról, hogy milyen egyéb uniós szakpolitikákhoz és nemzetközi megállapodásokhoz (beleértve a regionális tengeri egyezményeket) járulnak hozzá, és fordítva. A tagállamok – jóllehet nem következetesen – több olyan szakpolitikát és keretet jelöltek meg, amelyek relevánsak a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv különböző mutatóinak nyomon követése szempontjából ⁽²⁷⁾.

Ha például megvizsgáljuk az (EU) 2017/848 határozat uniós jogszabályokra utaló hivatkozásait a nem őshonos fajokra vonatkozó mutató (2. mutató) esetében, az idegenhonos inváziós fajokról szóló rendelet ⁽²⁸⁾ vonatkozásában mindössze öt balti tagállam ⁽²⁹⁾, négy Atlanti-óceán menti tagállam ⁽³⁰⁾ és mindössze két földközi-tengeri tagállam ⁽³¹⁾ tett jelentést. Ez a két jogszabály közötti kapcsolatokra tekintettel meglepő. A közös halászati politika többéves adatgyűjtési keretéről ⁽³²⁾, azaz a kereskedelmi halászati fajok legfontosabb nyomonkövetési programjáról minden tagállam jelentést tesz a kereskedelmi halászatra és a kagylókra vonatkozó mutató (3. mutató) keretében, akár önmagában, akár más programokkal együtt. Az eutrofizáció (5. mutató) és a szennyező anyagok (8. mutató) esetében a jelentéstétel többnyire a víz-keretirányelvhez ⁽³³⁾, a tengeri eredetű élelmiszerekben lévő szennyező anyagok (9. mutató) esetében pedig az élelmiszer-higiéniáról szóló rendelethez ⁽³⁴⁾ kapcsolódik. A biológiai sokféleségre vonatkozó mutató (1. mutató) esetében a tagállamok többsége az élőhelyvédelmi irányelv, a madárvédelmi irányelv és a közös halászati politika keretében létrehozott nyomonkövetési programokra hivatkozott. Bár ez biztató, a fent említett irányelvek és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv nyomon követésének összehangolása érdekében további erőfeszítésekre van szükség. Ezen túlmenően, míg számos tagállam a regionális tengeri egyezményekben (nevezetesen az OSPAR-egyezményben és a HELCOM-egyezményben) meghatározott, víz alatti zaj nyomon követését említi az irányelv energiára és víz alatti zajra vonatkozó 11. mutatója szempontjából relevánsnak, kevés tagállam jelezte bármilyen részletességgel az említett programokkal való kapcsolatot.

2.6. A 2014. évi nyomonkövetési jelentésekhez képest elért előrehaladás

A 2020. évi jelentéstétel az előző jelentéstételhez képest egyszerűbb megközelítést alkalmazott. A tagállamok felkérést kaptak arra, hogy az (EU) 2017/848 határozat figyelembevételére érdekében kapcsolják össze 2014. évi nyomonkövetési programjaikat az új jelentéstételi formátummal. Ennek a kérésnek azonban nem minden tagállam tett eleget ⁽³⁵⁾. A 2014. évi jelentéstételből számos adatbevétel hiányzott, illetve azokat eltérő módon jelentették be 2020-ban. Ez várhatóan megoldódik a következő jelentéstételi ciklusokban, a 2020. évi jelentéstételtől bevezetett egyszerűbb megközelítésnek köszönhetően (a jelentéstétel szintje háromról kettőre csökken).

3. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Megfelelő kidolgozásuk esetén a nyomonkövetési programok nemcsak tájékoztathatják a hatóságokat a tengeri környezet állapotáról, hanem segíthetik is a tagállamokat és a gazdasági szereplőket abban, hogy jobban megértsék a tevékenységeik és az azok hatásai közötti kapcsolatot. A nyomonkövetési programoknak például képesnek kell lenniük arra, hogy tájékoztatást nyújtsanak arról, hogy a halászati gazdálkodási intézkedések milyen pozitív hatást gyakorolnak a hatályuk alá tartozó fajokra és élőhelyekre. Hasonlóképpen, a szárazföldi tevékenységekre, például a mezőgazdaságra vonatkozó információk olyan korrekciós intézkedésekhez vezethetnek, amelyek végső soron csökkentik a szóban forgó tevékenységek okozta eutrofizációt. Emellett a stabil nyomonkövetési mechanizmusok javítják a kiemelkedő gazdasági vagy társadalmi jelentőséggel bíró projektek – például a tengeri olaj- és gázipari létesítmények leszerelése vagy a megújuló tengeri energiaforrások tömeges alkalmazása – hatásainak megértését. A nyomon követés ezért hozzájárul a környezeti kockázatok jobb mérsékléséhez és megnyugtatója a nyilvánosságot, ezáltal elősegíti a közberuházási döntések elfogadását.

⁽²⁷⁾ Lásd a Közös Kutatóközpont elemzésének 150–157. és 181. oldalát.

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1143/2014/EU rendelete (2014. október 22.) az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről (HL L 317., 2014.11.4., 35. o.).

⁽²⁹⁾ Dánia, Észtország, Lettország, Finnország és Svédország.

⁽³⁰⁾ Belgium, Dánia, Spanyolország és Svédország.

⁽³¹⁾ Spanyolország és Olaszország.

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) közös halászati politikáról (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 852/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az élelmiszer-higiéniáról (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.).

⁽³⁵⁾ Lásd a Közös Kutatóközpont elemzésének 164–166. és 183. oldalát.

A tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv valamennyi mutatója tekintetében az EU-ban nyomon követett elemekről, jellemzőkről és paramétereikről készített legutóbbi összeállítás a nyomon követés hiányosságait tárta fel. A bejelentett információk alapján nehezen értékelhetők a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv más jelentéstételi kötelezettségeivel (nevezetesen a 8., 9., 10. és 13. cikkel) fennálló kapcsolatok, különösen azért, mert a jó környezeti állapotot, a célokat és az intézkedéseket nem közölték kellően konkrét és mérhető módon a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvhez kapcsolódó korábbi jelentésekben, amint azt a Bizottság 2022. évi értékelése is kiemelte. Ezenfelül az ágazatok és régiók közös nyomonkövetési programjairól következtelen jelentéseket tettek. Ez azt jelzi, hogy a tagállamok sem nemzeti, sem regionális szinten nem aknázzák még ki a lehető legjobban a más ágazatokkal való kapcsolatokat, ami hatékonysági problémákhoz vezet.

A tagállamoknak az irányelv valamennyi végrehajtási szintjén prioritásként kell kezelniük az adott hiányosságok kezelésére irányuló munkát. Ezeknek az ajánlásoknak segíteniük kell a tagállamokat a hiányosságok pótlásában és hatékony nyomonkövetési programok kidolgozásában, amelyek végső soron hozzájárulnak környezetvédelmi célkitűzések eléréséhez. A tiszta és egészséges tengeri és parti környezet nem csupán jogi követelmény vagy erkölcsi kötelezettség a jövő nemzedékei számára. Ez egyúttal minden tengeri tevékenység szükséges alapja, és a kulcsfontosságú gazdasági ágazatok – például a halászat és a turizmus – fenntarthatóságának alapvető feltétele. Ez a tengeri és a parti környezet védelmét és rendszeres nyomon követését valóban érdemi beruházással teszi, többek között gazdasági szempontból.

A Bizottság tisztában van azzal, hogy a környezeti paramétereknek a tengeri környezet értékelése céljából végzett nyomon követése hatalmas feladat. Sok szempontra terjed ki, amelyek számos tengeri fajra, élőhelyre, valamint sokféle, ember okozta terhelésre és hatásra terjednek ki. A tagállamok által tett erőfeszítések figyelemreméltóak, és a feltárt hiányosságok ellenére el kell ismerni, hogy az EU-ban a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv és a négy regionális tengeri egyezmény szerinti összehangolt tengeri nyomon követés világviszonylatban egyedülálló eredmény.

Amint azt az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 2020. évi végrehajtásáról szóló jelentésében ⁽³⁶⁾ hangsúlyozta, a Bizottság úgy véli, hogy az irányelv olyan harmonizált jogi keret, amely lehetővé teszi az adatgyűjtés folyamatos javítását, és előmozdítja az átfogó tengeri nyomonkövetési programok kialakítását. Ugyanebben a jelentésben a Bizottság arra is rámutat, hogy a tagállamok által – a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv nyomonkövetési programjai keretében – gyűjtött adatok gyakran nem összehasonlíthatók. Rámutat továbbá arra, hogy ezek a nyomonkövetési programok nem mindig kapcsolódnak a célokhoz, és mivel azok létrehozására az intézkedéseket megelőzően került sor, a kettő közötti kapcsolat gyakran elmarad az optimálistól.

A Bizottság fenntartja, hogy a nyomonkövetési programoknak összehangolt módon kell mérniük a tengeri környezet állapotát, a környezetvédelmi célok elérését és az intézkedések eredményességét. A Bizottság ezeket a megfontolásokat be fogja építeni a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv folyamatban lévő felülvizsgálatába, ugyanakkor törekedni fog a jelentéstételi követelmények egyszerűsítésére. Végső soron a szóban forgó nyomonkövetési programokból származó adatok elengedhetetlenek az európai zöld megállapodás végrehajtásához, és – amint rendelkezésre állnak – a nyolcadik környezetvédelmi cselekvési program átfogó nyomonkövetési keretrendszer keretében be fognak épülni a szennyezőanyag-mentesség és a biológiai sokféleség nyomon követésére szolgáló keretbe. Végezetül – a tengerekkel kapcsolatos kiemelt és egyéb mutatók kitöltése, valamint a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzeti stratégiák és cselekvési tervek kiigazításának megkönnyítése révén – hozzá fognak járulni a kunming–montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia végrehajtásához is.

⁽³⁶⁾ Jelentés a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv végrehajtásáról (europa.eu).

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám M.11075 – EBERT HERA ESSER HOLDING / SERVICECO)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2023/C 165/02)

2023. május 3-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32023M11075 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós joghoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2023. május 8.

(2023/C 165/03)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,1037	CAD Kanadai dollár	1,4710
JPY Japán yen	149,15	HKD Hongkongi dollár	8,6618
DKK Dán korona	7,4473	NZD Új-zélandi dollár	1,7389
GBP Angol font	0,87228	SGD Szingapúri dollár	1,4620
SEK Svéd korona	11,2012	KRW Dél-Koreai won	1 458,26
CHF Svájci frank	0,9813	ZAR Dél-Afrikai rand	20,2552
ISK Izlandi korona	150,50	CNY Kínai renminbi	7,6347
NOK Norvég korona	11,5505	IDR Indonéz rúpia	16 237,42
BGN Bulgár leva	1,9558	MYR Maláj ringgit	4,8971
CZK Cseh korona	23,410	PHP Fülöp-szigeteki peso	61,015
HUF Magyar forint	372,20	RUB Orosz rubel	
PLN Lengyel zloty	4,5693	THB Thaiföldi baht	37,382
RON Román lej	4,9246	BRL Brazil real	5,4613
TRY Török líra	21,5304	MXN Mexikói peso	19,6393
AUD Ausztrál dollár	1,6244	INR Indiai rúpia	90,2775

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2023. május 9.

(2023/C 165/04)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD	USA dollár	CAD	Kanadai dollár
	1,0959		1,4679
JPY	Japán yen	HKD	Hongkongi dollár
	147,97		8,5934
DKK	Dán korona	NZD	Új-zélandi dollár
	7,4452		1,7320
GBP	Angol font	SGD	Szingapúri dollár
	0,86990		1,4544
SEK	Svéd korona	KRW	Dél-Koreai won
	11,1885		1 451,90
CHF	Svájci frank	ZAR	Dél-Afrikai rand
	0,9788		20,2003
ISK	Izlandi korona	CNY	Kínai renminbi
	150,70		7,5853
NOK	Norvég korona	IDR	Indonéz rúpia
	11,5750		16 159,20
BGN	Bulgár leva	MYR	Maláj ringgit
	1,9558		4,8762
CZK	Cseh korona	PHP	Fülöp-szigeteki peso
	23,363		61,123
HUF	Magyar forint	RUB	Orosz rubel
	371,68		
PLN	Lengyel zloty	THB	Thaiföldi baht
	4,5723		36,921
RON	Román lej	BRL	Brazil real
	4,9200		5,4863
TRY	Török líra	MXN	Mexikói peso
	21,3858		19,4970
AUD	Ausztrál dollár	INR	Indiai rúpia
	1,6217		89,9495

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Hirdetmény a szénhidrogénkészletek feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek kiadására rendelkezésre álló területekről

(2023/C 165/05)

A szénhidrogének feltárásáról és kitermeléséről szóló törvény (*Narodne Novine* [NN; a Horvát Köztársaság Hivatalos Közlönye], 52/18., 52/19. és 30/21. szám) 20. cikke alapján a Gazdasági és Fenntartható Fejlesztési Minisztérium a Horvát Köztársaság nevében az alábbiakat teszi közzé.

A Horvát Köztársaság kormánya felkér minden érdekelt jogi személyt, hogy nyújtson be ajánlatokat a pályázat tárgyát képező szárazföldi feltárási blokkok szénhidrogénkészleteinek feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megszerzéséhez.

1. A FELTÁRÁSI BLOKKOKRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK

A szénhidrogének feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megszerzésére rendelkezésre álló szárazföldi szénhidrogén-feltárási is -kitermelési területek:

1. Feltárási blokk SA-08/SA-09
2. Feltárási blokk SA-11/SA-12
3. Feltárási blokk DR-02/1

A feltárási blokkok térképeit és koordinátáit az ajánlattételi dokumentáció tartalmazza.

Azok a feltárási blokkok, amelyekre vonatkozóan szénhidrogén-feltárási is -kitermelési engedélyek állnak rendelkezésre, előzetes szénhidrogén-feltárási is -kitermelési tendereljárás tárgyát képezték, amelynek keretében vagy nem adtak ki engedélyt a szénhidrogének feltárására és kitermelésére, vagy kiadtak ugyan szénhidrogén-feltárási is -kitermelési engedélyt, azonban azt követően nem került sor a szénhidrogének feltárására és kitermelésére vonatkozó szerződés megkötésére; az egyik blokk azon területnek felel meg, amelyről egy befektető a szénhidrogén-feltárási és -kitermelési folyamat során a szénhidrogének feltárásáról és kitermeléséről szóló törvény 36. cikkének megfelelően lemondott.

2. AZ AJÁNLATTEVŐK KIVÁLASZTÁSÁRA IRÁNYADÓ KRITÉRIUMOK

A szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló, 1994. május 30-i 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 164., 1994.6.30., 3. o) 2. cikkének a nemzetbiztonsággal összefüggő (2) bekezdése alapján, valamint a szénhidrogének feltárásáról és kitermeléséről szóló törvény 19. cikkének megfelelően a legjobb ajánlattevő kiválasztása érdekében az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

1. az ajánlattevő műszaki, pénzügyi és szakmai kompetenciája;
2. azok a módszerek, amelyekkel az ajánlattevő végre kívánja hajtani a szénhidrogén-feltárási és -kitermelési engedélyben szereplő tevékenységeket;
3. a benyújtott ajánlat általános színvonala;
4. az ajánlattevő által a szénhidrogén-feltárási és -kitermelési engedélyért cserébe kínált pénzügyi feltételek; valamint
5. a hatékonyság vagy a felelősség tekintetében felmerülő bármilyen olyan hiányosság, amelyre az ajánlattevő által egy másik országban végzett tevékenységek, illetve valamely szénhidrogén-feltárási és -kitermelési engedélyben meghatározott korábbi tevékenységek során derült fény.

Ezenkívül a sikeres ajánlattevő kiválasztásának kritériumai közé tartozik a szénhidrogén-feltárási és -kitermelési szerződés megkötésének díja is, amelynek legkisebb összegét a szénhidrogének feltárásáról és kitermeléséről szóló törvény 51. cikkében említett rendelet állapítja meg.

Ha a szénhidrogének feltárásáról és kitermeléséről szóló törvény kritériumai alapján végzett értékelés során két vagy több ajánlat azonos értékelést kap, akkor a végső döntéshez egyéb releváns, objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumokat kell figyelembe venni.

3. AZ AJÁNLATOK BENYÚJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁS

Az ajánlatokat a horvát Szénhidrogén-ügynökség hivatalos honlapján –www.azu.hr – közzétett ajánlattételi dokumentációval összhangban kell benyújtani a Szénhidrogén-ügynökséghez, a szénhidrogének feltárásáról és kitermeléséről szóló törvény rendelkezéseinek és az ajánlattételi dokumentációnak megfelelően.

Valamennyi releváns információ és hirdetmény elérhető a Szénhidrogén-ügynökség honlapján – www.azu.hr

Közlemény a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére Ausztriában rendelkezésre álló területekről

(2023/C 165/06)

A 94/22/EK ⁽¹⁾ irányelv 3. cikkének (3) bekezdésére hivatkozva az Osztrák Köztársaság pénzügyminisztere ezúton tájékoztatja az érdekelteket, hogy a legutóbb a BGBl. I 60/2022 sz. szövetségi törvénnyel módosított, ásványi nyersanyagokról szóló törvénynek (BGBl. I 38/1999) megfelelően az Osztrák Köztársaság egész területe a 3. cikk (3) bekezdése értelmében állandó jelleggel rendelkezésre áll, feltéve, hogy nincsenek érvényben a szénhidrogének kutatására, feltárására és tárolására vonatkozó meglévő szerződések, illetve a szénhidrogénekre is kiterjedően korábban kiállított bányászati engedélyek. További tájékoztatásért az osztrák pénzügyminisztérium VI. osztályához (távközlés, postai szolgáltatások és bányászat; cím: Denisgasse 31, 1200 Bécs, Ausztria) fordulhat.

Ez a közlemény az Osztrák Köztársaságnak az Európai Unió Hivatalos Lapja 2020. április 3-i C 111. számának 3. oldalán közzétett közleménye helyébe lép.

⁽¹⁾ HLL 164., 1994.06.30., 3. o.

V

(Hirdetmények)

EGYÉB JOGI AKTUSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek ágazatában egy oltalom alatt álló eredetmegjelöléshez vagy egy oltalom alatt álló földrajzi jelzéshez kapcsolódó termékleírás jóváhagyott standard módosításának a 664/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 6b. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett közzététele

(2023/C 165/07)

Ez a közlemény a 664/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 6b. cikke (5) bekezdésének megfelelően kerül közzétételre ⁽¹⁾.

Tagállamból származó oltalom alatt álló eredetmegjelöléshez vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéshez kapcsolódó termékleírás standard módosításának jóváhagyására vonatkozó közlemény

(az 1151/2012/EU rendelet)

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim”

EU-szám: PDO-CY-01243-AM03 – 2023.3.14.

OEM (X) OFJ ()

1. A termék elnevezése

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim”

2. Az a tagállam, amelyhez a földrajzi terület tartozik

Ciprus

3. A standard módosítást közlő tagállami hatóság

Mezőgazdasági Osztály – Mezőgazdasági, Vidékfejlesztési és Környezetvédelmi Minisztérium

4. A jóváhagyott módosítás(ok) ismertetése

1. A nem hajtogatott (egyrétegű) Halloumi felvétele a termékleírásba

A terméket többféle alakban állíthatják elő: lehet hajtogatott vagy nem hajtogatott, téglalap vagy félkör alakú.

A módosítás az egységes dokumentumot érinti.

2. Nyers tej felhasználásának lehetősége a Halloumi előállításához

A Halloumi előállításához használt tej pasztörözése választhatóvá vált.

A módosítás az egységes dokumentumot érinti.

⁽¹⁾ HLL 179., 2014.6.19., 17. o.

3. *Választhatóvá vált az előállítás azon szakasza, amely során közvetlenül a tej alvasztása után felvágott alvadékot legfeljebb 40 °C-ra újra felmelegítik*

Ez a módosítás választhatóvá teszi az előállítás azon szakaszát, amely során közvetlenül a tej alvasztása után felvágott alvadékot legfeljebb 40 °C-ra újra felmelegítik.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

4. *A zöldmenta hozzáadásának lehetősége a Halloumi előállítási folyamatának más szakaszaiban is*

Lehetőség a zöldmenta hozzáadására a hajtogatási szakaszban, de a termék csomagolása előtt is.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

5. *Választhatóvá vált a sajtkészítő asztalon történő száraz sózás, és bevezetik azt a lehetőséget, hogy a sózás kizárólag tejsavós sós páclében történjen a termék csomagolása előtt*

Választhatóvá vált a Halloumi sajtkészítő asztalon történő száraz sózása, és bevezetik azt a lehetőséget, hogy a termék sózása kizárólag tejsavós sós páclében történjen a csomagolás előtt.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

6. *Annak lehetősége, hogy a termék a csomagolás előtt legalább 8 órán keresztül, de legfeljebb 3 napig tejsavós sós páclében maradjon*

A termék a csomagolás előtt kevesebb mint 1 napig (de legalább 8 órán keresztül) és legfeljebb 3 napig maradhat tejsavós sós páclében.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

7. *Azon lehetőség bevezetése, hogy a csomagolt terméket úgy melegítsék, hogy a belső hőmérséklete legfeljebb 3 percen keresztül meghaladja a 72 °C-ot*

Az előállítási folyamat magában foglalja azt a lehetőséget, hogy a termék a csomagolás után hőkezelésen menjen keresztül, amelynek során a belső hőmérséklet legfeljebb 3 percig meghaladja a 72 °C-ot.

A módosítás az egységes dokumentumot érinti.

EGYSEGES DOKUMENTUM

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim”

EU-szám: PDO-CY-01243-AM03 – 2023.3.14.

OEM (X) OFJ ()

1. **Elnevezés (OEM vagy OFJ)**

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim”

2. **Tagállam vagy harmadik ország**

Ciprus

3. **A mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírása**

3.1. *A termék típusa [a XI. mellékletben szereplő felsorolás alapján]*

1.3. osztály: Sajtok

3.2. *Az 1. pontban szereplő elnevezéssel jelölt termék leírása*

A szöveg egészében a „Halloumi” elnevezést használjuk, amely a fent említett, azaz a „Χαλλούμι / Halloumi / Hellim” neveket jelöli. A Hallouminak két fajtája van: a friss Halloumi és az érlelt Halloumi. A friss Halloumi a tej oltóval történő alvasztásával nyert tejalvadékból készült termék. Az alvadékot hevítik, és a jellegzetes alakra formázzák. Félkemény és rugalmas, hajtogatott vagy nem hajtogatott (tégla vagy félkör alakú), fehér vagy enyhén sárgás színű, tömör állagú és könnyen szeletelhető, jellegzetes illatú és ízű. Erőteljesen tej-, illetve tejsavóillatú, aromájában és ízében zöldmentára emlékeztető jegyekkel, animális illattal és pikáns, sós ízzel. Nedvességtartalma legfeljebb 52 %,

minimális zsírtartalma (szárazanyagban) 43 % és sótartalma legfeljebb 3 %. Az érlelt Halloumi a tej oltóval történő alvasztásával nyert tejalvadékból készült termék. Az alvadékot hevítik, és a jellegzetes alakra formázzák, majd legalább 40 napig tejsavós sós páclében érlelik. Az érlelt Halloumi félkemény vagy kemény, kevésbé rugalmas, hajtogatott vagy nem hajtogatott (téglalap vagy félkör alakú), fehér vagy enyhén sárgás színű, tömör állagú és könnyen szeletelhető, jellegzetes illatú és ízű sajt. Erőteljesen tej-, illetve tejsavóillatú, aromájában és ízében zöldmentára emlékeztető jegyekkel, animális illattal és pikáns, sós ízzel, amelyben a kesernyesség enyhén, a sós árnyalat erőteljesen van jelen. Nedvességtartalma legfeljebb 37 %, minimális zsírtartalma (szárazanyagban) 40 %, sótartalma legfeljebb 6 %, savtartalma 1,2 % (szárazanyag tejsavra vonatkoztatva).

A Halloumi tömege 150–1 200 gramm.

3.3. Takarmány (kizárólag állati eredetű termékek esetében) és nyersanyagok (kizárólag feldolgozott termékek esetében)

A Halloumi készítéséhez használt tejjel kapcsolatban az alábbiak mondhatók el – a 664/2014/EU rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül:

A juh- és kecsketejet helyi és egyéb fajták – ideértve keresztezéseiket is – adják, amelyek, amennyire az időjárási viszonyok megengedik, egész évben szabadon legelnek. A juhek és kecskék étrendjében szereplő szalastakarmány egésze (zöldtakarmány, széna, szilázs, szalma/gabonaszár, valamint lelegelt vadon termő növények) helyben terem vagy helyben termesztik azt. Kiegészítő takarmányként gabonafélék – többek között árpa és kukorica – fehérjeta-karmányok, pl. előmunkált, részlegesen hántolt szójaliszt, különböző takarmány-alapanyagok termékei és melléktermékei, pl. búzaborja, továbbá szervesetlen anyagok, vitaminok és mikroelemek használhatók.

A tehéntej Cipruson termesztett, javarészt őshonos szalastakarmány-növényekből nyert szalastakarmánnyal – szénával, szilázzal és gabonaszárral –, valamint kiegészítő takarmánnyal táplált, istállóban tartott tehenektől származik. A tehenek takarmányadagja konkrétan helyi termesztésű szalastakarmányból (zöld fű, széna, szilázs és szalma/gabonaszár) áll. A takarmányadag fennmaradó részét kiegészítő takarmány alkotja, amely főleg árpából, kukoricából, szójából és korpából, valamint egyéb fehérjeta-karmányokból, pl. előmunkált, részlegesen hántolt szójalisztból, különböző takarmány-alapanyagok termékeiből és melléktermékeiből, pl. búzaborjából, továbbá szervesetlen anyagokból, vitaminokból és mikroelemekből tevődik össze.

Tej (friss juh- vagy kecsketej, illetve ezek keveréke tehéntej hozzáadásával vagy anélkül), oltóanyag (a sertésgyomorból nyert oltóanyag kivételével), friss vagy szárított ciprusi zöldmentalevél (*Mentha viridis*) és só. A juh- vagy kecsketej, illetve ezek keverékének részaránya mindig meg kell, hogy haladja a tehéntej részarányát. Más szóval nem megengedett, hogy a Halloumi készítésénél nagyobb legyen a tehéntej mennyisége, mint a vele együtt felhasznált juh- vagy kecsketej, illetve ezek keveréke. A Halloumi készítéséhez ciprusi eredetű teljes tejet használnak. A tej pasztörözési eljárásán mehet keresztül vagy 65 °C fölé melegítik. A sajt készítéséhez nem használható sűrített tej, illetve a felhasznált tejhez nem adható hozzá tejpor vagy tejsűrítmény, kazeinátok, színezőanyagok, tartósítószerke vagy egyéb adalékok. Nem tartalmazhat antibiotikumokat, növényvédő szereket és más veszélyes anyagokat sem.

A juh- és kecsketejet helyi és egyéb fajták – ideértve keresztezéseiket is – adják, amelyeket a meghatározott földrajzi területen belül tenyésztnek.

A tehéntej a Ciprusra fokozatosan behozott, és a meghatározott földrajzi területen tenyésztett tehenektől származik.

3.4. Az előállítás azon műveletei, amelyeket a meghatározott földrajzi területen kell elvégezni

A „Halloumi” sajt alapanyagául szolgáló juh-, kecske- és tehéntej termelése a meghatározott földrajzi területen folyik. A meghatározott földrajzi területen végzik a Halloumi sajt előállítását is.

3.5. A bejegyzett elnevezést viselő termék szeletelésére, aprítására, csomagolására stb. vonatkozó egyedi szabályok

A „Halloumi” sajt csomagolását és adott esetben hőkezelését a meghatározott földrajzi területen kell végezni a következő okokból: a) az előállítási folyamat befejezése után a Halloumit azonnal csomagolni kell a további érés elkerülése érdekében, b) a Halloumi előállítási folyamata (előállítás–csomagolás–hőkezelés) nem szakítható meg (folyamatos előállítás), c) a nyomonkövethetőség érdekében a termelőnek kell végeznie a csomagolást a megfelelő címkézéssel, d) ki kell zárni annak a lehetőségét, hogy a Ciprus területén kívül előállított Halloumit OEM termékként forgalmazzák, mert csak így biztosítható a termék minősége, eredete és a szükséges ellenőrzés.

3.6. A bejegyzett elnevezést viselő termék címkézésére vonatkozó egyedi szabályok

A „Halloumi” sajt előállításához használt tej összetételét illetően – tejkeverék használata esetén – a címkén fel kell tüntetni százalékos arányuk csökkenő sorrendjében a terméket alkotó tejfajtákat.

4. A földrajzi terület tömör meghatározása

Nicosia, Limassol, Larnaca, Famagusta, Paphos és Kyrenia megye közigazgatási területe.

5. Kapcsolat a földrajzi területtel

5.1. A földrajzi terület sajátosságai

Természeti tényezők: Ciprus éghajlata mediterrán, amelynek fő jellemzője a meleg, száraz nyár és az enyhe, esős tél. Nagyon fontos szerepet játszik a sziget domborzata is, mivel a szigeten húzódó hegységekben viszonylag sok eső esik, aminek következtében ezek hidrológiai és környezeti szempontból a sziget alacsonyabban fekvő tájaira is hatással vannak, hiszen a számtalan hegyi patak és forrás az esős évszak után még hónapokon át utánpótlást kap. Emellett földtani szerkezetének, éghajlati viszonyainak, földrajzi helyzetének, a szigetet körülvevő tengernek és topográfiai adottságainak köszönhetően – méreteihez képest – Cipruson található a mediterrán térség egyik leggazdagabb növényvilága (Tsantides *et al.*, 2002). A ciprusi növényvilág 1 908 különböző növényfajtaból áll, amelyekből 140 endemikus, azaz csak Cipruson előforduló (Ciprusi Erdészeti Hivatal, 2004). Ezenkívül a ciprusi tejjel használt állatok között éppúgy megtaláljuk a földrajzi terület száraz éghajlatához és magas hőmérsékleti értékeihez jól alkalmazkodó helyi zsírfarkú juhok, mint a helyi kecskefajtákat, a maherászit és a pisszourit. De ciprusi típusú állatnak tekintendő az (1950-es, illetve 1930-as években meghonosított) hioszi juh és damaszkuszi kecske is, hiszen egy hosszú távú nemzeti fajtakiválasztási programnak köszönhetően a származási populációtól eltérő morfológiai és termelési jellemzőkkel rendelkező, önálló típusnak tekinthetők.

Emberi tényezők: a történeti források tanúsága szerint a ciprusi Halloumi-készítés hagyománya igen régóta ismert. Egy öt, a ciprusi történelemmel foglalkozó kéziratot tartalmazó, a velencei Correr Múzeum könyvtárában őrzött kódexben megtalálható a Halloumi említése „calumi” alakban. Az 1554-ből származó kéziratok tartalmazzák a sajt eddig ismert legkorábbi említését. Halloumira vonatkozó utalásokat később is találunk, többek között Kipriánosz archimandritánál 1788-ban.

A Halloumi jelentőségét a ciprusi lakosság életében jól mutatja a művészetben (költészet, irodalom) és a mezőgazdasági kiállításokon (Lyssi, 1939) betöltött szerepe. A Lyssiben megrendezett mezőgazdasági kiállítás görög és török nyelven is közzétett katalógusában a termékosztályok, pénzdíjak és részvételi feltételek mellett a versenyeken induló termékek jegyzéke is szerepel. A „Halloumi” török megnevezése „Hellim”. A ciprusi török Halloumi-készítők a hagyományos sajtfélén mindkét elnevezést, vagy csak a „Hellim” elnevezést tüntetik fel. Egyértelműen bizonyítható, hogy a „Halloumi” és a „Hellim” elnevezés ugyanazt a hagyományos ciprusi terméket jelöli, amelyre mindkét név alkalmazható (lásd a Halkin Sesi folyóirat 1959. és 1962. évfolyamát, illetve a mindkét elnevezést tartalmazó exportcsomagolásokat).

A termék és a lakosság szoros kapcsolatára utal az is, hogy ma számos ciprusi család viseli a „Halloumas”, „Hallouma”, „Halloumakis”, „Halloumis” vezetéknevet.

A Halloumi régóta fontos szerepet játszik a ciprusiak táplálkozásában (Bevan, 1919; Pitcairn, 1934; Zygouris, 1952), és az egész év során kielégítette a ciprusi családok szükségleteit. A Halloumi volt „az az egyedi eljárással készített híres ciprusi sajt”, minden ciprusi háztartás egyik leggyakoribb, kenyér mellé fogyasztott étele, amely nélkülözhetetlen volt minden földművescsaládban (Xioutas, 2001). A helyi fogyasztás mellett a Halloumit régóta exportálják a világ számos országába is (Kipriánosz archimandrita, 1788), így Egyiptomba, Szíriába, Görögországba, Törökországba, Palesztinába, Franciaországba, Szudánba, az Egyesült Királyságba, Amerikába, Ausztráliába és Kínába (Dawe, 1928).

Az előállítási folyamat a maga nemében egyedülálló, különösen a meghatározott ideig tartó, magas hőmérsékleten történő hevítés, a hajtogatás és a ciprusi zöldmenta hozzáadása. A tejvadék hevítése rendkívül fontos része az előállításnak, mivel egy releváns tanulmány szerint felerősíti a termék érzékszervi tulajdonságait. A tejvadék magas hőmérsékleten történő hevítése nyomán alakul ki bizonyos olyan alapvető kémiai vegyületek nagy koncentrációja, amelyek meghatározóak a Halloumi íze szempontjából. Ezek között találhatók laktonok, például a (gyümölcsös ízekért felelős) delta-dodeka-lakton és a (krémes ízt kölcsönző) delta-dekalakton, továbbá a sajtnak tejszerű ízvilágot kölcsönző metil-keetonok (P. Papademas, 2000).

A hagyományos sajtkészítési eljárás részét képező jellegzetes hajtogatási módszer teljesen egyedülálló külsőt kölcsönöz a Hallouminak. A hajtogatás gyakorlata onnan ered, hogy ez a fajta formázás megkönnyítette a sajt hagyományos tárolási módját, melynek során savóval teli tárolóedényekbe helyezték a Halloumit. Szintén a hajtogatási folyamat során helyezik el (hajtogatás közben) a rétegek közé a mentaleveleket úgy, hogy azok a helyükön maradjanak, és átadják jellegzetes aromájukat a végső sajterméknek. A hajtogatási folyamat során használt mentalevelek (*Mentha viridis*) a sajtnak átadott jellegzetes aromájukat a pulegon („menta terpén”) és karvon terpének jelenlétének köszönhetik (Papademas és Robinson, 1998). A helyi termelők az előállítási folyamathoz kapcsolódó szakértelem hagyományos letéteményesei.

5.2. A termék sajátosságai

A termék sajátosságai többek között a következők:

- a) nem nyúlik/olvad meg magas hőmérsékleten (nemcsak eredeti formájában, hanem serpenyőben, rostélyon stb. sütve is fogyasztható);
- b) a tejalvadék tejsavóban történő hőkezelése 90 °C felett legalább 30 percen át, ami az előállítási folyamat egyedülálló sajátossága, és hozzájárul a termék jellegzetes érzékszervi tulajdonságainak kialakulásához;
- c) a hajtogatás, amelynek jellegzetes alakját köszönheti;
- d) az érzékszervi jellemzők (jellegzetes illata és íze: erőteljes tej-, illetve tejsavóillat, zöldmentára emlékeztető aroma és íz, animális illat és pikáns, sós íz), amelyek főleg a kecske- és juhtejjel magyarázhatók és az állatok táplálkozásával függenek össze, valamint az előállítás során hozzáadott zöldmentával, illetve a tejalvadék tejsavóban való hőkezelése során felszabaduló illékony anyagokkal; valamint
- e) a hagyományos jelleg, hiszen a történelem során a terméket Cipruson állították elő nemzedékről nemzedékre átörökített hagyományos módszerrel, amely ma a helyi termelők szakértelmének alapja.

5.3. A földrajzi terület és (OEM esetében) a termék minősége vagy jellemzői közötti vagy (OFJ esetében) a termék különleges minősége, hírneve vagy egyéb jellemzője közötti ok-okozati kapcsolat

A Halloumi és a földrajzi terület jellemzői közötti kapcsolat a sziget mediterrán éghajlatának sajátos jellegéből adódik. A tejhasznú állatok által fogyasztott helyi növényzet – a sziget meleg-száraz éghajlatának jellegzetes fázisváltozásait követve – zöldtakarmányból félszáraz, végül száraz takarmánnyá alakul. A ciprusi endemikus növények egy részét a tejhasznú állatok is fogyasztják. Az állatok által zöld vagy száraz formában fogyasztott helyi ciprusi növényzet döntő hatással van a tej minőségére és ezáltal a Halloumi egyedi jellemzőire (Papademas, 2000). A kizárólag a ciprusi Halloumiból kimutatható *Lactobacillus cypricasei* (a ciprusi sajt tejbacilusa) bizonyítja a sziget mikroflórájának kapcsolatát a termékkel (Lawson *et al.*, 2001). A ciprusi zöldmenta hozzáadása ugyancsak fokozza a termék jellegzetes aromáját és ízét. Végezetül megemlítendő, hogy a termék érzékszervi jellemzőit – különösen ízét és illatát – a tej fajtája is befolyásolja a juh- és kecsketejben megtalálható kis molekulású zsírsavak, valamint az előállítási folyamat során felszabaduló illékony anyagok révén.

Az emberi tényezők és a termék kapcsolatáról elmondható, hogy a Halloumi hagyományos ciprusi terméknek tekinthető, hiszen – amint azt az 5.1. pontban ismertettük – régóta igen jelentős szerepet tölt be a ciprusi görög és török lakosság életében és táplálkozásában, és előállítási eljárása nemzedékről nemzedékre öröklődik. Emellett jellegzetes hajtogatott formája és magas hőmérsékleten sem olvadó állaga szintén a nemzedékről nemzedékre örökített hagyományos előállítási eljárásnak köszönhető.

Hivatkozás a termékleírás közzétételére

<http://www.moa.gov.cy/moa/da/da.nsf/All/82B33F7D83ABF5A8C225879C00346BA5?OpenDocument>

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a következőhöz: Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám M.11055 – EQUITIX / CUBE / RIVER RIDGE) Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja C 133., 2023. április 17.)

(2023/C 165/08)

A 7. oldalon, az 1. pont első sorában:

a következő szó-„2013. április 4-én”
vegrész:

helyesen: „2023. április 4-én”

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU